

موسسه مطالعات بین المللی انرژی

پایش هفتگی تحوالات نفت ۴۵

شماره ۴۵ / هفته سوم / تیر ماه ۱۴۰۱

پژوهشکده اقتصاد انرژی

● راه را برای افزایش سرمایه گذاری در نفت و گاز هموار کرده است

● رکورد صادرات نفت خام سواحل خلیج مکزیک

● شکست هیدرولیکی مجدد چاه‌های موجود به منظور افزایش تولید

● پیش بینی افزایش قیمت نفت توسط تحلیلگران با تشدید نگرانی های عرضه

● احتمال افزایش نوسان در بازارهای نفت در آینده نزدیک

● تهدید بزرگترین مرکز نفتی اروپا توسط روسیه

● مکرون : امارات و عربستان سعودی در حال تولید نفت نزدیک به حداکثر ظرفیت خود می باشند

● پیشنهاد تعیین سقف قیمت برای نفت روسیه توسط گروه G7

● هشدار مدیر عامل اکسون: مصرف کنندگان برای گذار سریع انرژی باید هزینه کنند

● هشدار آژانس بین‌المللی انرژی: گذار به انرژی پاک بدون لحاظ انرژی هسته‌ای، سخت‌تر، پرمخاطره‌تر و گران‌تر است

تغییرات هفتگی نفت خام‌های شاخص

(دلار در بشکه)

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعدار	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست تگزاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبداویک	هفته
۵٫۱	۱۱۶٫۸۲	۲٫۴	۱۱۶٫۴۲	۱٫۷	۱۱۸٫۳۶	هفته منتهی به ۳ ژوئن ۲۰۲۲
۴٫۲	۱۲۱٫۷۵	۳٫۵	۱۲۰٫۴۴	۲٫۷	۱۲۱٫۵۹	هفته منتهی به ۱۰ ژوئن ۲۰۲۲
-۲٫۳	۱۱۸٫۹۸	-۳٫۳	۱۱۶٫۴۶	-۰٫۷	۱۲۰٫۷۳	هفته منتهی به ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲
-۵٫۲	۱۱۲٫۷۴	-۸	۱۰۷٫۱۸	-۶٫۶	۱۱۲٫۷۶	هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ۲۰۲۲
۰٫۴	۱۱۳٫۲۴	۱٫۸	۱۰۹٫۰۶	۲٫۷	۱۱۵٫۷۷	هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲

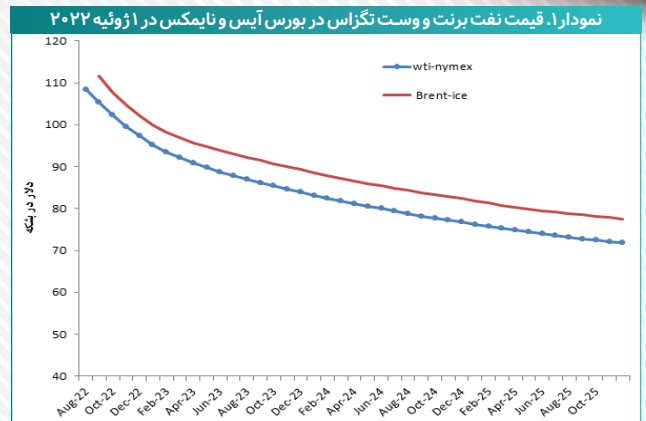
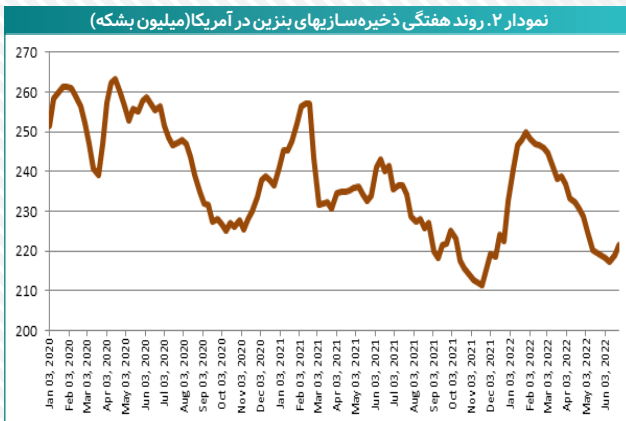
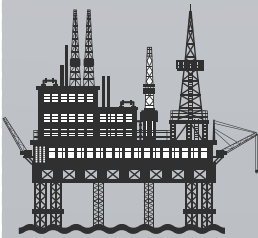
وضعیت تقاضا برای بنزین در فصل رانندگی آمریکا

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۱ ژوئیه

بررسی جایگاه هند در صادرات نفت روسیه در سال ۲۰۲۲

بررسی اثر سیاست‌های زیست‌محیطی دولت بایدن بر چشم‌انداز تولید نفت در خلیج مکزیک

اقتصاد نفت

G7 راه را برای افزایش سرمایه گذاری در نفت و گاز هموار کرده است

تلاش برای کاهش تولید نفت قبل از کاهش تقاضا است. تا زمانی که منابع جایگزین مناسب در دسترس نباشد، اقتصاد جهان با نفت و گاز به کار خود ادامه خواهد داد. به گفته دفتر مجمع بین‌المللی انرژی (IEF) مستقر در عربستان، انتظار می‌رود سرمایه‌گذاری‌های نفت و گاز در سال جاری کمتر از سطح قبل از همه‌گیری باشد. طبق گزارش IEF، Zawya انتظار دارد سرمایه‌گذاری کمتری به دلیل تورم، هزینه‌های استقراض بالاتر و ادامه اختلالات زنجیره تامین انجام شود. این در حالی است که برآوردهای گروه انرژی بین‌دولتی مبنی بر این است که حدود ۵۲۵ میلیارد دلار در فعالیتهای بالادستی از هم اکنون تا سال ۲۰۳۰ برای اطمینان از متعادل شدن بازار نفت باید سرمایه‌گذاری شود. سرمایه‌گذاری ناکافی در نفت و گاز در چند سال گذشته به عنوان یکی از دلایل بزرگ عدم تعادل بین تقاضا و عرضه توسط وزیر انرژی عربستان سعودی در اوایل امسال بیان شد. کشورهای غربی از اوپک خواستند وارد عمل شود و شکاف ناشی از تحریم‌های نفت روسیه را پر کند. شاهزاده عبدالعزیز بن سلمان وزیر انرژی عربستان سعودی در یک رویداد صنعتی در ماه فوریه گفت که سرمایه‌گذاری ناکافی در صنعت نفت و گاز به مصرف‌کنندگان آسیب می‌رساند و نگرانی‌هایی را در مورد کمبود عرضه کوتاه مدت ایجاد می‌کند و برای سیاست‌گذاران چالش‌هایی ایجاد می‌کند. بنابراین به نظر می‌رسد که سوال اصلی همان سوالی باشد که چه زمانی قیمت نفت به اندازه‌ای بالا خواهد رفت که سرمایه‌گذاری بیشتر تولید جدید را تحریک کند؟ در حال حاضر، پاسخ تا حد زیادی در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

می‌دهد آزادسازی (SPR) عرضه را افزایش می‌دهد. بیش از ۹۵ درصد از کل صادرات نفت خام ایالات متحده از طریق بنادر کورپوس کریستی، هیوستون، بومونت، پورت آرتور و لوئیزیانا ترانزیت می‌شود. دولت بایدن در حال بررسی راه‌هایی برای مهار قیمت بنزین برای مصرف‌کنندگان آمریکایی است و طبق گزارش‌ها در حال بررسی ممنوعیت کامل یا جزئی صادرات نفت خام است، اما بسیاری از رهبران صنعت و سیاستمداران استدلال می‌کنند که چنین اقدامی لزوماً قیمت‌ها را کاهش نمی‌دهد و به متحدان کلیدی آمریکا در اروپا آسیب می‌رساند. حمایت بی‌سابقه دولت از سیستم نفت خام داخلی، عرضه

علیرغم تعهدات مکرر به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و تغییر به منابع انرژی پاک‌تر از سوی دولت‌ها در اروپا و آمریکای شمالی، سرمایه‌گذاری نفت در حال رشد است. واضح‌ترین نشانه تا کنون، نشست G7 بود که اعضا درباره سرمایه‌گذاری در سوخت‌های فسیلی در کشورهای ثالث مذاکره کردند، در شرایطی که این کشورها با کمبودی سابقه انرژی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. بر اساس گزارش رسانه‌ها، بریتانیا، کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن و ایالات متحده، اگرچه تعهدات خود را به انتقال انرژی تکرار می‌کنند، در عین حال موافقت کردند که به سرمایه‌گذاری عمومی در پروژه‌های گازی در خارج از کشور «تحت شرایط خاص» ادامه دهند. در پی حمله دوستداران محیط زیست به این موضع، نخست‌وزیر ایتالیا عنوان کرد که با وجود اینکه به منابع جدید تامین گاز دسترسی وجود دارد، این منابع جایگزین منابع روسی می‌شوند و به دنبال افزایش بلندمدت سهم گاز در ایتالیا نیست، که این اظهار نظر نیز چندان مورد قبول واقع نشد، چرا که سرمایه‌گذاری در هر پروژه گازی سرمایه‌گذاری ذاتاً بلندمدت است. این تنها گاز نیست که شاهد سرمایه‌گذاری‌های جدید خواهد بود، زیرا جهان به طور فزاینده‌ای به دنبال انرژی است. آینده روشن‌تری برای سرمایه‌گذاری‌های نفتی نیز انتظار می‌رود. بحران فعلی انرژی نتیجه تغییر سریع به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر و

رکورد صادرات نفت خام سواحل خلیج مکزیک

صادرات نفت از سواحل خلیج مکزیک قرار است در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۲ به بالاترین حد خود یعنی ۳/۳ میلیون بشکه در روز برسد، زیرا قطع ظرفیت پالایشی توانایی اپراتورها برای برآورده کردن تقاضا و ذخیره استراتژیک نفت دولت ایالات متحده را محدود می‌کند. تحقیقات رایستاد انرژی نشان

انرژی می‌گوید: این بدان معناست که ایالات متحده قادر است از بازارهای جهانی در بحبوحه چالش برانگیزترین بحران انرژی در حداقل ۳۰ سال گذشته حمایت کند.

صادرات نفت خلیج مکزیک در طول رکود ناشی از کووید نسبتاً انعطاف‌پذیر باقی ماند و عموماً بین ۲/۷ تا ۳/۱ میلیون بشکه در روز در نوسان بود. روند رشد جدید در اواخر سال ۲۰۲۱ به دنبال بهبود عرضه داخلی و حمایت از مصرف داخلی ناشی از آزادسازی ذخایر استراتژیک ایجاد شد. آینده برای صادرات ساحل خلیج مکزیک روشن به نظر می‌رسد، زیرا انتظار می‌رود در سال‌های آینده حجم صادرات از طریق قطب‌های کورپوس کریستی، هیوستون و بومونت، پورت آرتور و لوئیزیانا تسریع شود. بر اساس سناریوی موردی رایج استناد انرژی، صادرات نفت خام در سه ماهه اول سال ۲۰۲۳ به ۴ میلیون بشکه در روز نزدیک می‌شود. احتمال افزایش صادرات را می‌توان غیرواقعی تلقی کرد، زیرا زنجیره تامین سراسری ایالات متحده نمی‌تواند برای حل سریعتر چالش‌های نیروی کار و ظرفیت موجود، کاری انجام دهد. با این حال، اگر چالش‌های زنجیره تامین حتی تا حدودی در نیمه اول سال ۲۰۲۳ کاهش یابد، صادرات ممکن است فراتر از پیش‌بینی‌های فعلی افزایش یابد.

نیروی کار و مواد خام که هزینه‌های تولید را افزایش داده است، با اهمیت‌تر شده است. به گزارش رویترز، به گفته کالن پترولیوم، یک شرکت مستقر در تگزاس، این میزان نسبت به سال گذشته حدود ۲۰ درصد افزایش یافته است.

شکست مجدد همچنین می‌تواند به شرکت‌های حفاری شیل ایالات متحده کمک کند تا جریان نقدی خود را بیشتر تقویت کنند که باعث خوشحالی سهامداران آنها بیشتر از سود سهام بیشتر می‌شود. بر اساس گزارش اخیر بانک سعودی الرجی کپیتال، نقدینگی به ازای هر چاه برای تولیدکنندگان شیل آمریکا در سه ماهه اول سال جاری از ۲۳ دلار در هر بشکه در سه ماهه آخر سال ۲۰۲۱ به ۳۴ دلار در هر بشکه افزایش یافته است. این گزارش خاطر نشان کرده است که این رقم هنوز بسیار کمتر از ۵۱ دلار در هر بشکه است، که حفاری‌های شیل در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ به دست آوردند، اما همچنان «زیرساخت کافی برای افزایش سطح تولید در بحبوحه قیمت‌های بالاتر نفت فراهم است. قیمت نفت خام آمریکا در ۱۲ ماه گذشته حدود ۴۰ درصد افزایش یافته است، اما تولید نفت داخلی حدود یک میلیون بشکه در روز کمتر از رکورد ۱۲/۸ میلیون بشکه در روز تولید آمریکا در اوایل سال ۲۰۲۰ است.

ایالات متحده را تسریع کرده است، به طوری که انتظار می‌رود سطح آن در تابستان امسال برای اولین بار از نوامبر ۲۰۱۹ به ۱۳ میلیون بشکه در روز برسد. اما پیامد ناخواسته مداخله دولت فدرال این است که نفت بیش از هر زمان دیگری به خریداران بین‌المللی فروخته می‌شود. انتظار می‌رود صادرات نفت خام از طریق بنادر ساحل خلیج مکزیک در سه ماهه دوم امسال به ۳/۳ میلیون بشکه در روز برسد که از رکورد قبلی ۳/۲ میلیون بشکه در روز در سه ماهه اول ۲۰۲۰ فراتر می‌رود. بندر کورپوس کریستی با افزایش بیش از ۱۵۰۰۰۰ بشکه در روز به ۱/۸۶ میلیون بشکه در روز، از مجموع ۱/۷ میلیون بشکه در سه ماهه اول سال ۲۰۲۲ که بسیار بیشتر از سطح قبل از کووید است، محرک قابل توجهی برای رشد است. صادرات بندر هیوستون نیز از سه ماهه سوم سال گذشته در حال افزایش بوده، اما همچنان از سطح قبل از همه‌گیری کمتر است. ظرفیت پالایش داخلی در ایالات متحده در مقایسه با سطوح قبل از کووید ضعیف است، بنابراین جای تعجب نیست که مداخله دولت برای حمایت از عرضه نفت خام منجر به افزایش صادرات بشکه‌های سبک تولید داخل شده است. آرتم آبراموف، رئیس تحقیقات شیل در رایستاد

شکست هیدرولیکی مجدد چاه‌های موجود به منظور افزایش تولید

رویترز گزارش داده است که شکست هیدرولیکی مجدد چاه‌های نفت در ایالات متحده در حال افزایش است، زیرا تولیدکنندگان شیل به دنبال افزایش تولید بدون سرمایه‌گذاری قابل توجه در چاه‌های جدید هستند. به نظر می‌رسد شکست مجدد راهی برای تطبیق با اصرار سهامداران بر بازدهی بیشتر و درخواست‌های دولت فدرال برای افزایش تولید نفت جهت مقابله با عرضه محدود باشد که منجر به افزایش قیمت نفت خام و محصولات پالایش شده (عمدتاً سوخت)، شده است. بر اساس این گزارش، شکست هیدرولیکی مجدد چاه‌های شیل موجود می‌تواند تا ۴۰ درصد کمتر از حفاری یک چاه جدید هزینه داشته باشد. یکی از مدیران صنعت فرکینگ به رویترز گفته است که این عمل همچنین می‌تواند خروجی یک چاه موجود را دو یا سه برابر کند. اقتصاد حفاری‌های شیل با وجود قیمت‌های بسیار بالاتر نفت به دلیل کمبود گسترده تجهیزات،

تحولات بازار نفت

دلار در هر بشکه بوده است، در حالی که اوایل روز پنجشنبه پس از افزایش ۶۴۸ هزار بشکه ای تولید نفت اوپک پلاس در ماه اوت، قیمت نفت خام برنت به ۱۱۵ دلار رسید. اوپک پلاس کل کاهش تولید ۹/۷ میلیون بشکه در روز را که از ماه می ۲۰۲۰ تصویب کرده بود را لغو خواهد کرد.

تحلیلگران در ماه ژوئن انتظار داشتند که قیمت نفت خام WTI در ایالات متحده به ۱۰۲/۸۲ دلار در هر بشکه در سال ۲۰۲۲ برسد که بالاتر از پیش بینی قیمت ماه می (۹۷/۸۲ دلار) بوده است. به گفته تحلیلگران، رکود اقتصادی می تواند جهش قیمت نفت را کاهش دهد، اما آنها انتظار دارند که محدودیت عرضه بر نگرانی ها در مورد تقاضا غلبه کند. برخی از کارشناسان معتقدند تقاضای جهانی نفت در سال جاری به رشد خود ادامه خواهد داد و در مقایسه با سال ۲۰۲۱ نرخ رشدی بین ۲/۳ تا ۵ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۲۲ خواهد داشت. این در حالی است که بسیاری از تحلیلگران خاطرنشان کردند که اوپک پلاس کمتر از اهداف خود تولید می کند و بعید است که دستیابی به این اهداف را آغاز کند، زیرا چندین تولیدکننده، به ویژه اعضای آفریقایی اوپک، با کمبود ظرفیت و یا فقدان سرمایه گذاری دست و پنجه نرم می کنند.

نفت خود را باز کنند. با این حال، هیچ مدرک واقعی دال بر افزایش ظرفیت تولید اوپک در کوتاه مدت وجود ندارد. در این هفته، نوسانات زیادی ممکن است در بازارهای نفت ظاهر شود که نه تنها بر اساس استراتژی های صادرات اوپک پلاس، بلکه به دلیل افزایش آشفتگی داخلی در لیبی، عراق و اکوادور است. نفت شیل ایالات متحده نیز هنوز هیچ نشانه ای از افزایش قابل توجه در تولید ماههای آینده بروز نداده است. با این حال، بهبود اقتصاد جهانی پس از مهار کووید-۱۹، این ترس را به بازار بازگردانده است که تولیدکنندگان پیشرو نفت، از جمله ایالات متحده آمریکا و روسیه، قادر به عرضه حجم مناسب به بازار نیستند. لذا فشارها در روزهای آینده افزایش خواهد یافت، زیرا کمبود احتمالی ظرفیت مازاد تولید، یا در دسترس نبودن آن، همراه با مشکلات لیبی در خلیج سرت و تعلیق تولید نفت اکوادور، در روزهای آینده به دلیل اعتراضات ضد دولتی، احتمالاً منجر به افزایش قیمت نفت می شود. اکثر تولیدکنندگان اوپک می توانند تولید خود را افزایش دهند، اما فقط برای یک دوره زمانی محدود. بنابراین تحریم های غرب علیه روسیه، همراه با تحریم های موجود علیه ونزوئلا و ایران، به بازارها آسیب خواهد رساند.

پیش بینی افزایش قیمت نفت توسط تحلیلگران با تشدید نگرانی های عرضه

تحلیلگران شرکت کننده در نظرسنجی رویترز پیش بینی می کنند قیمت نفت برنت در سال ۲۰۲۲ به طور متوسط ۱۰۶/۸۲ دلار در هر بشکه باشد. این بالاترین میانگین پیش بینی قیمت نفت تا کنون در سال جاری است. کارشناسان شرکت کننده در این نظرسنجی انتظار دارند تقاضای جهانی نفت در سال جاری به رشد خود ادامه دهد.

نظرسنجی ماهانه رویترز در روز پنجشنبه نشان داد که انتظار می رود قیمت نفت برنت در سال ۲۰۲۲ به طور متوسط ۱۰۶/۸۲ دلار در هر بشکه باشد. این بالاترین میانگین پیش بینی قیمت نفت در سال جاری است، زیرا غرب در تلاش برای جایگزینی نفت روسیه است. در نظرسنجی قبلی رویترز در ماه می، نزدیک به ۳۲ اقتصاددان و تحلیلگر انتظار داشتند که میانگین قیمت نفت برنت در سال ۲۰۲۲ به ۱۰۱/۸۹ دلار در هر بشکه برسد. قیمت نفت خام برنت تا کنون در سال جاری به طور متوسط ۱۰۵

احتمال افزایش نوسان در بازارهای نفت در آینده نزدیک

انتظار می رود در ماه های آینده نوسانات زیادی در قیمت نفت رخ دهد زیرا بازارها بالاخره متوجه می شوند که اعضای اوپک واقعا چقدر ظرفیت مازاد دارند. قطع تولید نفت در لیبی و تداوم تأثیر بحران روسیه و اوکراین، قیمت نفت را بالاتر خواهد برد. برخی از تحلیلگران کاهش تقاضای نفت را در آینده نزدیک پیش بینی می کنند، اما شواهد کمی برای تایید این ادعاها وجود دارد. در صورتی که اخبار منتشر شده از سوی تولیدکنندگان اصلی اوپک در مورد محدودیت های ظرفیت تولید صحت داشته باشد، بازارهای جهانی نفت در ماه های آینده بسیار نوسان خواهند داشت. عربستان سعودی و امارات متحده عربی با ظرفیت مازاد بیش از ۳ تا ۴ میلیون بشکه در روز، همیشه به عنوان آخرین راه حل در صورت بروز یک بحران بزرگ در بازار نفت در نظر گرفته می شوند. بازارهای جهانی نفت مدت ها است بر این باورند که اوپک ظرفیت تولید مازاد کافی برای ایجاد ثبات در بازارها را دارد و عربستان سعودی و امارات فقط باید بخواهند که شیرهای

تحولات سیاست‌های راهبردی و ژئوپلیتیک

اعمال کرد، بار دیگر در حال افزایش است. براساس داده‌های جمع‌آوری شده توسط بلومبرگ، پالایشگاه‌های نفت اروپایی در هفته گذشته ۱٫۸۴ میلیون بشکه در روز نفت روسیه را دریافت کردند که سومین هفته متوالی توام با افزایش محموله‌های نفت روسیه بود.

در همین حال، نفت بسیار بیشتری به سمت چین و هند می‌رود، به طوری که چین و هند به طور متوسط ۱ میلیون بشکه در روز نفت خام روسیه را در ۴ هفته گذشته وارد کرده و هند حدود ۶۰۰ هزار بشکه در روز نفت خام از روسیه وارد کرده است.

در همان زمان، محموله‌ها به شمال اروپا (مرکز نفت هلند که گورولویوف به آن اشاره کرد) از زمان شروع بحران روسیه و اوکراین بیش از ۶۰ درصد کاهش یافته است. در هفته منتهی به ۱۷ ژوئن، میانگین آن ۴۵۰۰۰۰ بشکه در روز بود که از ۱٫۲۵ میلیون بشکه در روز در ابتدای سال کمتر بود. همزمان، حدود ۳۷۰۰۰۰ بشکه در روز نفت روسیه برای ذخیره‌سازی به هلند ارسال می‌شود.

تحریم واردات نفت روسیه از طریق دریا به اروپا در پایان سال اجرایی می‌شود و تحریم واردات محصولات نفتی که اتحادیه اروپا حتی مصرف‌کننده بزرگتری از نفت خام در آن است، سه ماه بعد به اجرا گذاشته خواهد شد.

این تحریم ممکن است در صورتی که رهبران گروه G۷ به توافق بر سر سقف قیمت دست یابند. نیاز به بازنگری داشته باشد. به هر حال، ایده سقف این است که نفت روسیه بیشتر وارد بازارهای بین‌المللی شود، اما با قیمت پایین‌تر.

مکرون به بایدن گفت: طبق گفتگوی ذکر شده، امارات متحده عربی از قبل در «حداکثر تولید» قرار داشت. اینکه آیا این اشاره به حداکثر مجاز سهمیه‌های اوپک بود یا حداکثر ظرفیت، مشخص نیست و سپس او [شیخ محمد بن زاید آل نهیان] گفت: سعودی‌ها می‌توانند ۱۵۰ هزار بشکه در روز یا کمی بیشتر از آن افزایش تولید دهند. اما آنها تا قبل از شش ماه ظرفیت بالایی ندارند. سهمیه تولید عربستان سعودی در ماه ژوئن ۱۱۴ هزار بشکه در روز افزایش یافت و در ماه جولای، ۱۷۰ هزار بشکه دیگر در روز افزایش خواهد یافت،

تهدید بزرگترین مرکز نفتی اروپا توسط روسیه

یک سیاستمدار روس و یک فرمانده سابق نظامی منطقه‌ای پیشنهاد کرده است که اگر روسیه بزرگترین مرکز نفتی اروپا در هلند را هدف نظامی قرار دهد، اروپا را زمین‌گیر خواهد کرد. آندره گورولویوف، نماینده مجلس دوما ایالتی، در حال سخنرانی در تلویزیون دولتی بود که گفت که اگر روسیه تصمیم بگیرد هلند را هدف قرار دهد، جایی که حدود ۴۰ درصد نفت اروپا دریافت و فرآوری می‌شود، اروپا با مشکل بزرگ مواجه خواهد شد، زیرا اروپا در واقع آسیب‌پذیر در برابر حملات نظامی است. این کشور یک چهارم نفت خام خود را از روسیه وارد می‌کند و آن را تحریم کرده است، اگرچه این تحریم تنها پس از شش ماه اجرایی می‌شود.

با این حال، در همان زمان، برخی از اعضای اتحادیه اروپا در حال بحث در مورد محدودیت قیمت نفت روسیه به عنوان ابزاری برای تحریم روسیه و تضمین عرضه کافی نفت در سطح جهان هستند. گروه G۷ آخر هفته گذشته اعلام کرد که تلاش خواهد کرد تمام واردکنندگان بزرگ نفت روسیه را در کنار خود قرار دهند تا سقف قیمتی عمل کند. در حالی گروه G۷ درباره سقف قیمتی بحث می‌کند، که رهبران آنها اذعان دارند که اجرای آن آسان نخواهد بود و جریان نفت روسیه به اروپا پس از شش بسته تحریمی که اتحادیه اروپا علیه مسکو

مکرون: امارات و عربستان سعودی در حال تولید نفت نزدیک به حداکثر ظرفیت خود می‌باشند

امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در جریان نشست گروه G۷ طی این هفته به همتای آمریکایی خود گفت: تولید نفت امارات و عربستان سعودی به حد نهایی خود نزدیک می‌شود. به گزارش رویترز، رئیس‌جمهور فرانسه به مکالمه‌ای که با حاکمیت امارات داشت اشاره کرد.

اخبار مربوط به عربستان سعودی به طور بالقوه نگران‌کننده‌تر است، زیرا تصور می‌شود این کشور بیش از ۱ میلیون بشکه در روز ظرفیت اضافی دارد که می‌توان ظرف سه ماه از آن استفاده کرد. اگر واقعاً بتواند ۱۵۰۰۰۰ بشکه در روز به سطوح فعلی تولید اضافه کند، این بدان معناست که ظرفیت تولید نفت مازاد در جهان بسیار کمتر از آن چیزی است که قبلاً توسط آژانس‌های انرژی از جمله EIA و IEA تصور می‌شد. این کشور در حال حاضر حدود ۱۰/۵ میلیون بشکه در روز تولید می‌کند.

حاصل شود سقف قیمت به جای خریداران نفت روسیه به ضرر روسیه است.

یکی از مقامات دولت آلمان که نامش فاش نشده یک روز قبل از آغاز نشست به رویترز گفت: «ما در مسیر خوبی برای رسیدن به توافق هستیم. با این حال، برای تحقق این توافق، G7 به حمایت هند و چین نیاز دارد. چین به عنوان یک کشور شریک در کنار آرژانتین، آفریقای جنوبی، سنگال و اندونزی به آنها ملحق می‌شود. که نشان می‌دهد تلاش برای متقاعد کردن چین به توقف خرید نفت روسیه، حداقل به روش معمولی که صرفاً درخواست یا ارائه چیزی در ازای آن است، فایده‌ای ندارد.

هند اما متحد غرب به حساب می‌آید که شاید بتوان آن را متقاعد کرد که فقط نفت روسیه را زیر قیمت معین خریداری کند. با توجه به وابستگی شدید هند به نفت وارداتی، از نظر تئوری، محدودیت قیمت از سوی مقامات دهلی نو مورد استقبال قرار خواهد گرفت. همانطور که قبلاً اشاره شد، نفت روسیه در حال حاضر با تخفیف به برنت و سایر شاخص‌های بین‌المللی معامله می‌شود و هند از آن بهره کامل می‌برد. بنابراین، ایده سقف قیمتی فرض را بر این می‌گذارد که اکثر خریداران نفت خام روسیه، اگر نه همه، با آن موافقت کنند و عملاً دست روسیه را ببندند. اگر روسیه می‌خواهد نفت خود را بفروشد، فقط می‌تواند این کار را زیر یک قیمت مشخص انجام دهد.

ایده سقف قیمت همچنین فرض می‌کند که روسیه به جای توقف تمام صادرات و تماشای چگونگی رسیدن قیمت نفت برنت به ۲۰۰ دلار در هفته‌ها، فروش نفت خود را ادامه خواهد داد.

اما سهمیه اوپک خیلی زودتر از شش ماه یعنی در پایان آگوست منقضی می‌شود و پس از آن زمان عربستان آزاد است تا تولید خود را افزایش دهد.

بلومبرگ بعداً به نقل از وزیر نفت امارات، سهیل المزروعی، نوشت که امارات در واقع به خط پایه تعیین شده در توافق اوپک پلاس نزدیک می‌شود. این خط پایه برای امارات ۳/۱۶۸ میلیون بشکه در روز بود. با توجه به گزارش‌های اخیر رسانه‌ها، امارات نزدیک به حداکثر ظرفیت تولید، بر اساس خط پایه تولید فعلی اوپک پلاس تولید می‌کند.

پیشنهاد تعیین سقف قیمت برای نفت روسیه توسط گروه G7

ایده تعیین سقف قیمت برای صادرات نفت روسیه به منظور حفظ جریان نفت، اما کاهش درآمدهای کرملین از آن ممکن است در نگاه اول بسیار عجیب به نظر برسد، اما این ایده چند هفته‌ای است که مطرح شده است.

سقف قیمت نفت برای نفت خام روسیه برای اولین بار در جریان گفتگوهای جانث یلن، وزیر خزانه داری ایالات متحده و مقامات اتحادیه اروپا برای یافتن راه حلی برای مشکل تورم و در عین حال محدود کردن درآمدهای نفتی روسیه مطرح شد. به سرعت مشخص شد که محدود کردن صادرات نفت روسیه بهترین ایده نیست.

ایالات متحده، بریتانیا و اخیراً اتحادیه اروپا، همگی واردات نفت و محصولات نفتی روسیه را ممنوع کرده‌اند، اما چین و هند خرید خود را افزایش داده‌اند، زیرا نفت خام روسیه با تخفیف شدید نسبت به شاخص‌های نفت خام بین‌المللی معامله می‌شود. بنابراین باید جایگزینی تدوین می‌شد که بتواند هم عرضه کافی نفت برای بازارهای بین‌المللی و هم درآمد کمتر حاصل از فروش این نفت را برای روسیه تضمین کند.

به گزارش فایننشال تایمز، همانطور که ماری دراگی ایتالیایی در اولین روز نشست گروه G7 گفت: «ما باید مقدار پولی که به روسیه می‌رود را کاهش دهیم و از شریکی از عوامل اصلی تورم خلاص شویم.» به گفته چارلز میشل، رئیس شورای اروپا، یک مشکل بزرگ این است که اطمینان

تحولات محیط زیست و فناوری

تحلیلگران صنعت پیش بینی کردند که این پایان رشد تقاضای جهانی نفت است و دیگر هرگز شاهد تقاضای نفت به اندازه سال ۲۰۱۹ نخواهیم بود. اما مردم به سفر بازگشتند و تقاضا در مسیر خود قرار دارد و امروز تحلیلگران حتی پیش بینی میکنند که تقاضا در سال آتی به بیشتر از سطح قبل از کووید برسد. حتی آژانس بین المللی انرژی (IEA) که سال گذشته اعلام کرد اگر جهان می خواهد تا سال ۲۰۵۰ به خالص انتشار صفر برسد، نباید هیچ سرمایه گذاری در عرضه جدید انجام دهد، در آخرین گزارش ماهانه خود پیش بینی کرد که تقاضای جهانی به طور متوسط به ۱۰۱/۶ میلیون بشکه در روز برسد و در سال ۲۰۲۳ از سطح قبل از COVID نیز فراتر رود. علاوه بر این، آشفتگی بازار به دلیل بحران روسیه و اوکراین می تواند منجر به تلاش عرضه برای همگام شدن با تقاضا حتی در سال آینده شود، زیرا تحریم های روسیه پس از اجرایی شدن رسمی در پایان سال جاری، عرضه را کاهش می دهد. رکورد بالای قیمت بنزین در آمریکا منبعی برای تقابل مجدد بین دولت ایالات متحده و صنعت نفت است. در اوایل ماه جاری، جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا، اکسون و دیگر شرکت های نفتی را به سودهای بیش از حد متهم کرد و از شرکت ها خواست که بنزین بیشتری تولید کنند و قیوض بنزین را برای مصرف کنندگان آمریکایی کاهش دهند.

انرژی اتمی احتمالاً «سخت تر، پرمخاطره تر و گران تر» خواهد بود. آخرین گزارش آژانس استدلال می کند در شرایطی که جهان درگیر بحران تامین انرژی است که به دلیل بحران روسیه و اوکراین تشدید شده است، مواضع مربوط به افزایش عمر نیروگاه های هسته ای موجود یا ایجاد ظرفیت بیشتر انرژی هسته ای برای کمک به انتقال انرژی پاک تقویت شده است. این گزارش نشان می دهد که چگونه کشورهایی که ظرفیت هسته ای را حفظ یا افزایش می دهند، می توانند اتکا به سوخت های فسیلی وارداتی را کاهش دهند و در عین حال به توانمندسازی سیستم های برق برای ادغام سهم های بالاتر از انرژی بادی و خورشیدی کمک کنند، که آژانس بین المللی انرژی آن را به عنوان پشتوانه سیستم انرژی آینده جهان می داند.

هشدار مدیر عامل اکسون: مصرف کنندگان برای گذار سریع انرژی باید هزینه کنند

چندین سال سرمایه گذاری کم در عرضه، بازارهای انرژی را در برابر شوک های قیمتی آسیب پذیر کرده است. اکسون موبیل انتظار دارد تمام خودروهای جدید فروخته شده در دود دهه آینده، خودروهای الکتریکی باشند. البته دارن وودز، مدیر اجرایی اکسون اظهار داشته که مردم در این سرعت بالای جایگزینی انرژی های تجدیدپذیر بدون تامین انرژی مورد نیاز جامعه، «بهای گزافی» خواهند پرداخت. اکسون به بسیاری دیگر از تولیدکنندگان نفت پیوسته که می گویند دولت ها و سیاست گذاران باید تلاش برای کاهش انتشار کربن را با نیاز فعلی مردم به انرژی مقرون به صرفه متعادل کنند. مدیرعامل اکسون به سی ان بی سی گفت: سرمایه گذاری کم اخیر در منابع سنتی انرژی ضربه ای به منابع انرژی است که منجر به قیمت های بالا و قیمت های بی سابقه بالای بنزین شده است. این آخرین هشدار صنعت نفت است مبنی بر این که سیاست گذاران باید ضمن برنامه ریزی برای آینده ای کم کربن، به نیازهای انرژی کوتاه مدت توجه کنند. پس از اولین قرنطینه های ناشی از کووید، بسیاری از

هشدار آژانس بین المللی انرژی: گذار به انرژی پاک بدون لحاظ انرژی هسته ای، سخت تر، پرمخاطره تر و گران تر است

آژانس بین المللی انرژی استدلال می کند که انرژی هسته ای می تواند نقش مهمی در حمایت از گذار به یک سیستم انرژی، تحت سلطه انرژی های تجدیدپذیر در سراسر جهان ایفا کند. بر اساس گزارش جدید آژانس بین المللی انرژی (IEA)، انرژی هسته ای می تواند به کاهش اتکا به سوخت های فسیلی پرخطر، کاهش انتشار کربن و حمایت از گذار به یک سیستم انرژی جهانی تحت سلطه انرژی های تجدیدپذیر کمک کند. اقتصاد بدون

داده که به دلیل عمر زیاد ناوگان هسته‌ای کنونی جهان و نگرانی‌ها در مورد هزینه‌های توسعه‌های جدید، این خطر وجود دارد که ظرفیت انرژی هسته‌ای در اقتصادهای پیشرفته تا پایان دهه جاری به یک سوم کاهش یابد. این گزارش احتمالاً در برخی زمینه‌ها بحث برانگیز است زیرا گروه‌های زیست‌محیطی معتقدند پروژه‌های هسته‌ای بسیار پرهزینه هستند، ساخت آن‌ها طول می‌کشد و می‌تواند توجه را از سرمایه‌گذاری‌های مقرون‌به‌صرفه‌تر انرژی پاک در انرژی‌های تجدیدپذیر و بهبود بهره‌وری انرژی منحرف کند. گزارش آژانس بین‌المللی انرژی استدلال می‌کند که اگرچه هزینه و تلاش اولیه برای توسعه انرژی هسته‌ای جدید در حال حاضر می‌تواند چالش برانگیز باشد، اما چنین نیروگاه‌هایی به طور کلی می‌توانند برق را با هزینه‌ای قابل رقابت با انرژی بادی و خورشیدی در بیشتر مناطق ارائه کنند. بنابراین آژانس بین‌المللی انرژی خواستار سیاست‌های قوی‌تر برای حمایت از استفاده از انرژی هسته‌ای در سراسر جهان به منظور کمک به تقویت گذار انرژی پاک و همچنین مکانیسم‌های مالی دولت برای کمک به بسیج سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ظرفیت‌ها و نوآوری‌های تازه است. این در حالی است که طبق گزارش فایننشال تایمز گزارش‌هایی مبنی بر اینکه دولت بریتانیا بارکلیز را برای جستجوی سرمایه‌گذارانی که مایل به حمایت از یک نیروگاه هسته‌ای بزرگ جدید ۳٫۲ گیگاواتی در Sizewell در Suffolk هستند، به عنوان بخشی از هدفش برای ساخت هشت راکتور هسته‌ای جدید تا سال ۲۰۳۰ به کار گرفته است.

حال حاضر، انرژی هسته‌ای هنوز دومین منبع بزرگ انرژی کم کربن در جهان پس از برق آبی است و نیروگاه‌های اتمی در ۳۲ کشور پراکنده شده‌اند. با این حال، حدود ۶۳ درصد از ظرفیت تولید هسته‌ای در حال بهره‌برداری امروزی از نیروگاه‌هایی می‌آید که بیش از ۳۰ سال قدمت دارند و انتظار می‌رود در سال‌های آینده یا از دور خارج شوند یا نیاز به ارتقاء پرهزینه داشته باشند. بسیاری از آنها در پی شوک‌های قیمت نفت در دهه ۱۹۷۰ ساخته شدند، اما فاجعه‌های هسته‌ای بعدی مانند چرنوبیل در سال ۱۹۸۶ و فوکوشیما در سال ۲۰۱۱، همراه با هزینه‌های معمولاً زیاد مرتبط با توسعه نیروگاه‌های جدید، مانع از توسعه پروژه‌های جدید در این کشورها شدند. با این حال، با توجه به افزایش قیمت سوخت‌های فسیلی و نگرانی‌های امنیت انرژی که بار دیگر در سال ۲۰۲۲ مطرح شد، طرفداران انرژی هسته‌ای درخواست‌ها را از دولت‌ها برای افزایش عمر نیروگاه‌های موجود و ارائه سیاست‌هایی که می‌تواند به توسعه سریع پروژه‌های جدید کمک کند افزایش داده‌اند. در مسیر مدل‌سازی شده آژانس بین‌المللی انرژی برای رسیدن به انتشار صفر خالص در سرتاسر جهان تا سال ۲۰۵۰، پیش‌بینی می‌شود که ظرفیت انرژی هسته‌ای بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۵۰ دو برابر شود. با این حال، همچنان انتظار می‌رود که منابع برق تجدیدپذیر بر ترکیب انرژی جهانی تسلط داشته باشند، به طوری که پیش‌بینی می‌شود تا اواسط قرن فقط حدود هشت درصد از این ترکیب را انرژی هسته‌ای تشکیل دهد. آژانس بین‌المللی انرژی هشدار

اقتصاد نفت

وضعیت تقاضا برای بنزین در فصل رانندگی آمریکا

مهرزاد زمانی

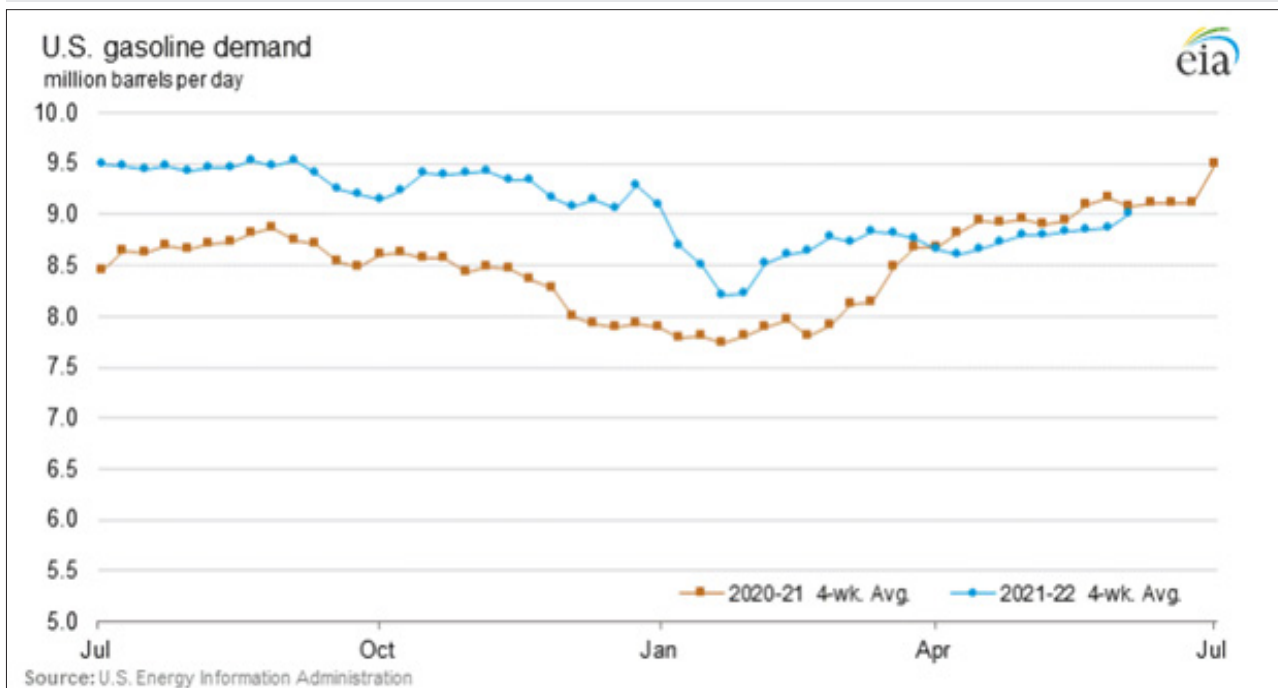
طرح موضوع

فصل رانندگی در آمریکا مصادف با قیمت‌های بالای نفت و بنزین شده است. این موضوع با توجه به کمبود عرضه نفت در بازار فشار افزایشی بر قیمت نفت وارد می‌کند. اهمیت این موضوع از آنجاست که قیمت‌های بالای نفت و بنزین در آمریکا به عنوان یک عامل مهم در افزایش تورم شناخته شده و بالطبع روند محبوبیت بایدن رو به کاهش گذاشته است. از طرف دیگر قیمت بالا و بی سابقه بنزین می‌تواند بر سفرها اثر گذاشته و مانع از رسیدن مجدد آن به سطوح بالای قبلی شود.

تحلیل و ارزیابی

تقاضای بنزین از اوایل ۲۰۲۱ با کاهش محدودیت‌های همه‌گیری روبه افزایش گذاشت و حداکثر به ۹٫۵ میلیون بشکه در روز در فصل رانندگی رسید. از اوایل ۲۰۲۲ در فصل زمستان کاهش قابل ملاحظه‌ای مشاهده گردید که همراه با افزایش قیمت نفت نیز بود. مقایسه تقاضا از ماه آوریل در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ نشان می‌دهد که افزایش قیمت بنزین موجب شده است که تقاضا در سال ۲۰۲۲ کمتر از ۲۰۲۱ باشد و در هفته‌های اخیر به یکدیگر نزدیک شوند. قیمت‌های بالای بنزین (در حدود ۵ دلار در گالن)، افزایش تقاضای بنزین در ماه‌های آتی که فصل رانندگی است را با تردید مواجه کرده است.

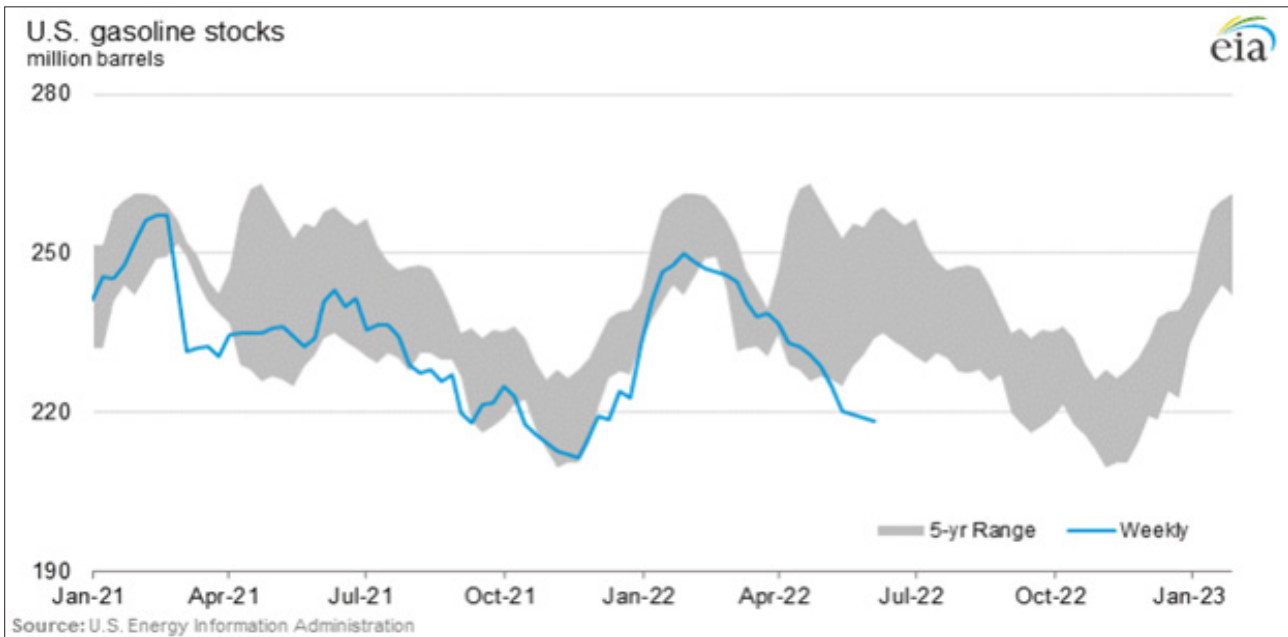
نمودار ۱. تقاضای بنزین آمریکا در طی سال‌های ۲۰۲۰ الی ۲۰۲۲

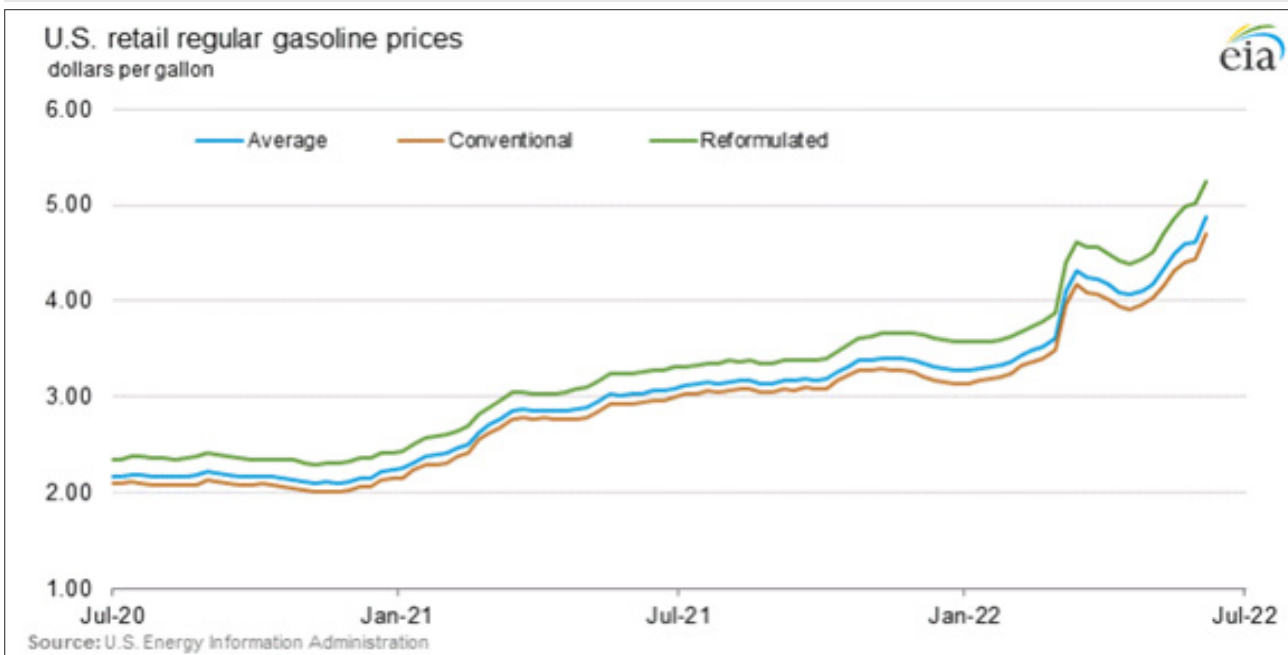
حداقل میزان میانگین ۵ سال گذشته است. سطح ذخیره‌سازی ها نسبت به سال گذشته در همین زمان به مقدار قابل توجهی پایین تر قرار دارد.

آنچه که موجب شده قیمت بنزین در آمریکا به سطوح جدید برسد، کاهش سطح ذخیره‌سازی‌های بنزین آمریکاست. در حال حاضر این سطح به کمتر از ۲۲۰ میلیون بشکه رسیده که کمتر از

نمودار ۲. سطح ذخیره‌سازی‌های تجاری بنزین آمریکا

نمودار ۳. روند قیمت بنزین در آمریکا طی سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۲

رسیده است. طبق روال سال‌های گذشته با ادامه این روند می‌توان انتظار داشت که میزان آن به ۳۰۰ میلیارد مایل نیز برسد که در این صورت تقاضای بنزین ۵۰۰ هزار بشکه در روز طی دو ماه آینده افزایش خواهد یافت. حال چنانچه قیمت بالای بنزین نسبت به سال گذشته موجب شود که میزان مسافت طی شده کاهش یابد، می‌توان انتظار داشت که تقاضای بنزین قدری کمتر و در حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد.

بیشترین میزان مسافت طی شده توسط خودروهای آمریکا در حدود ۳۰۰ میلیارد مایل و در سال ۲۰۲۱ بود که موجب اوج میزان تقاضای بنزین در سال‌های اخیر شد و در دروان همه‌گیری به پایین‌ترین سطح خود یعنی ۱۷۰ میلیارد مایل در سال ۲۰۲۰ رسید که به موجب آن تقاضا نیز کاهش و به ۷۷ میلیون بشکه در روز رسید. در هفته‌های اخیر این میزان به ۲۷۷ میلیارد مایل رسیده است که با توجه به فصل رانندگی از روند افزایشی برخوردار است، در حالیکه قیمت بنزین به سطوح بالای جدید

نمودار ۴. مسافت طی شده خودروهای آمریکا (میلیون مایل)

جمع بندی و نظر کارشناسی

گذشته نباشد. اما روند فعلی رشد در مسافت هنوز این موضوع را تایید نکرده است و به رشد خود ادامه میدهد. در صورتی که در فصل رانندگی روند فعلی ادامه یابد در دو ماه آینده میزان تقاضای بنزین به میزان نیم میلیون بشکه در روز افزایش خواهد یافت و چنانچه روند تا حدی تعدیل شود، میزان افزایش تقاضا در حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز برآورد میشود. از دلایلی که موجب شده اثر قیمت بنزین بر میزان مسافت طی شده کمتر شود می توان به افزایش کارایی مصرف انرژی خودروها اشاره کرد که به Rebound Effect معروف است.

میزان مسافت طی شده خودروهای آمریکا که در سال ۲۰۲۰ و اوایل ۲۰۲۱ به دلیل همه گیری کرونا به سطوح پایینی رسیده بود، در اواسط سال ۲۰۲۱ به حداکثر میزان خود رسید و حتی از سال های ماقبل در فصل رانندگی نیز بیشتر گردید که به دلیل رونق اقتصادی و تمایل مردم برای سفر بعد از محدودیت ها بود. شرایط در سال ۲۰۲۲ با سال قبل کمی متفاوت است، از این جهت که قیمت بنزین به سطوح جدید تاریخی خود یعنی ۵ دلار در گالن رسیده است و انتظار می رود میزان رشد مسافت همانند سال

بازار نفت

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۱ ژوئیه

نگرانی نسبت به رکود اقتصادی و کاهش ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام آمریکا

مهدی یوسفی

رسید و در همین دوره زمانی قیمت نفت خام وست‌تگزاس با ۱/۸ درصد افزایش نسبت به هفته ماقبل به ۱۰۹/۰۶ دلار در بشکه رسید.

در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲ قیمت نفت خام‌های شاخص روند افزایشی داشت. سبد اوپک با ۲/۷ درصد افزایش نسبت به هفته ماقبل در سطح ۱۱۵/۷۷ دلار در بشکه قرار گرفت و متوسط هفتگی نفت برنت با ۰/۴ درصد افزایش به ۱۱۳/۲۴ دلار در بشکه

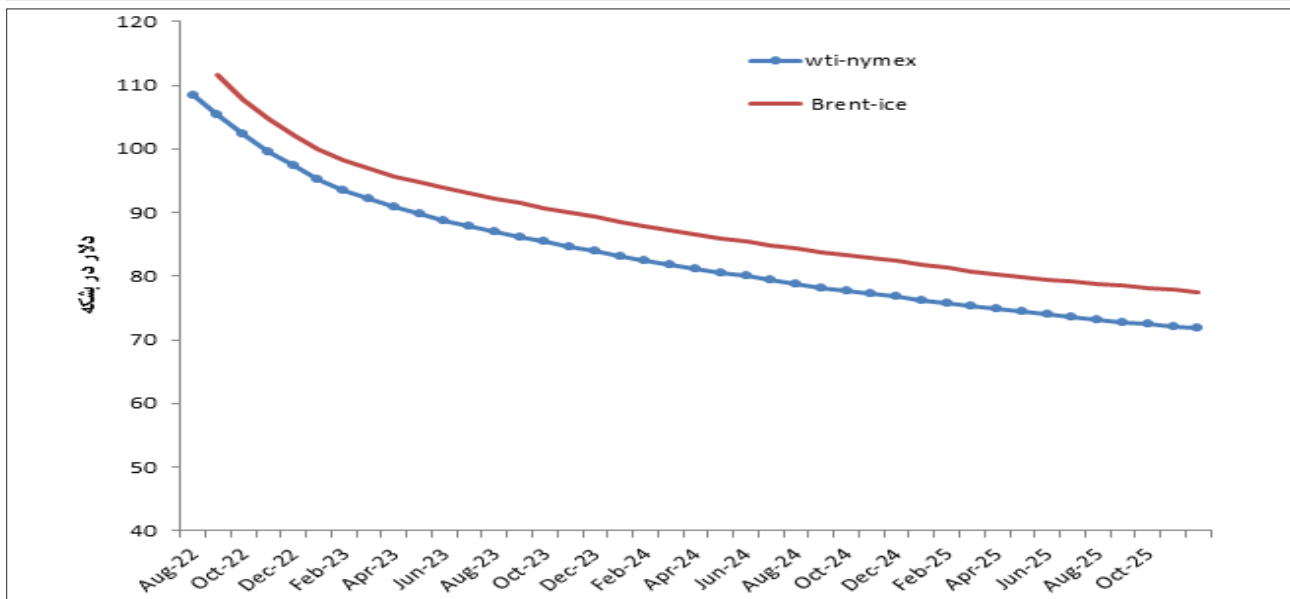
جدول ۱. تغییرات هفتگی نفت خام‌های شاخص (دلار در بشکه)

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعدار	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست تگزاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبداوپک	هفته
۵٫۱	۱۱۶٫۸۲	۲٫۴	۱۱۶٫۴۲	۱٫۷	۱۱۸٫۳۶	هفته منتهی به ۳ ژوئن ۲۰۲۲
۴٫۲	۱۲۱٫۷۵	۳٫۵	۱۲۰٫۴۴	۲٫۷	۱۲۱٫۵۹	هفته منتهی به ۱۰ ژوئن ۲۰۲۲
-۲٫۳	۱۱۸٫۹۸	-۳٫۳	۱۱۶٫۴۶	-۰٫۷	۱۲۰٫۷۳	هفته منتهی به ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲
-۵٫۲	۱۱۲٫۷۴	-۸	۱۰۷٫۱۸	-۶٫۶	۱۱۲٫۷۶	هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ۲۰۲۲
۰٫۴	۱۱۳٫۲۴	۱٫۸	۱۰۹٫۰۶	۲٫۷	۱۱۵٫۷۷	هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲

قرارداد ماه اول وست‌تگزاس ۱۰۸/۴۳ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۸/۸۱ دلار در بشکه بیشتر بود. وضعیت بکواردیشن در بازار آتی‌ها بیانگر آنست که رشد تقاضا بیش از رشد عرضه است و بازار با کمبود عرضه مواجه بوده و از ذخیره‌سازی‌ها برداشت می‌شود.

در ۱ ژوئیه ۲۰۲۲ در بازار فیوچر و در بورس آیس، قیمت نفت برنت در وضعیت بکواردیشن قرار داشت. قرارداد ماه اول برنت ۱۱۱/۶۳ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۹/۴۷ دلار در بشکه بالاتر بود. قیمت نفت وست‌تگزاس در بورس نایمکس نیز در وضعیت بکواردیشن قرار داشت و قیمت

نمودار ۱. قیمت نفت برنت و وست‌تگزاس در بورس آیس و نایمکس در ۱ ژوئیه ۲۰۲۲

در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲ عوامل مختلفی در نوسانات قیمت نفت موثر بود که در ذیل به مهمترین آنها به تفکیک عوامل تضعیف کننده و تقویت کننده اشاره می شود.

عوامل در هفته منتهی به ۱ ژوئیه: تقویت کننده:

۱. ادامه سیاست اوپک پلاس و عدم تغییر اساسی در برنامه افزایش تولید، در سی امین جلسه وزیران نفت اوپک پلاس که در ۳۰ ژوئن ۲۰۲۲ برگزار شد؛ در این نشست توافق شد که افزایش تولید ماهانه برای ماه آگوست ۶۳۸ هزار بشکه در روز باشد. اگرچه این افزایش حدود ۵۰ درصد بیشتر از افزایش تولید ماه های قبل از ژوئیه است، اما به دلیل عدم توانایی برخی تولیدکنندگان اوپک پلاس در افزایش تولید، پیش بینی می شود که عملاً نفت زیادی به بازار عرضه نشود و بر اساس برآورد پلاتس حداکثر افزایش تولید اوپک پلاس در ماه آگوست حدود ۳۴۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. جلسه بعدی در ۳ آگوست برگزار می شود و در جلسه اخیر در مورد سیاست تولید اوپک پلاس بعد از ماه آگوست صحبتی نشد؛
۲. کاهش تولید و صادرات نفت روسیه؛ اداره اطلاعات انرژی آمریکا پیش بینی کرد که تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ حدود ۳۵۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد. علاوه بر این سازمان اوپک نیز برآورد کرد که تولید نفت روسیه در سال جاری ۱۷۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد. اگرچه همه موسسات پیش بینی می کنند که تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ روند کاهشی داشته باشد، اما اکثر آنها در برآوردهای اولیه خود از تولید روسیه تجدید نظر کرده اند و پیش بینی می کنند که کاهش تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ کمتر از برآوردهای اولیه آنها باشد؛
۳. ادامه بحران اوکراین و وضع تحریمات گسترده علیه روسیه و ممنوعیت واردات نفت روسیه توسط اتحادیه اروپا؛
۴. ادامه توقف مذاکرات هسته ای ایران و گروه ۴+۱ و عدم نتیجه مثبت در مذاکرات دوحه، بر اساس برآورد پلاتس صادرات نفت ایران در ماه می ۶۵۰ هزار بشکه در روز بوده که در ماه ژوئن به ۸۵۰ هزار بشکه در روز رسیده است و در صورت توافق توانایی افزایش یک میلیون بشکه ای توسط ایران وجود دارد؛
۵. ناتوانی برخی تولیدکنندگان اوپک پلاس در تولید به مقدار سهمیه تعیین شده و پیش بینی این روند در ماه های آتی؛ در ماه می پایبندی اوپک پلاس به توافق تولید ۱۸۲ درصد بوده است و این کشورها ۲/۷ میلیون بشکه در روز کمتر از سطح تولید توافق شده تولید کرده اند؛

۶. کاهش ظرفیت مازاد تولید همزمان با افزایش ریسک های ژئوپلیتیک در بازار نفت؛ بر اساس برآورد پلاتس ظرفیت مازاد تولید در اوپک پلاس به ۱/۲ میلیون بشکه در روز رسیده که فقط در اختیار دو کشور امارات و عربستان است. پلاتس برآورد کرده که ظرفیت پایدار تولید عربستان ۱۱/۵ میلیون بشکه در روز و ظرفیت تولید امارات ۴ میلیون بشکه در روز است. رئیس جمهور فرانسه در اجلاس گروه ۷ به نقل از محمد بن زاید، رئیس امارات گفت: در حال حاضر امارات با حداکثر ظرفیت تولید می کند و ظرفیت مازاد تولید عربستان ۱۵۰ هزار بشکه در روز است. با این حال سطح تولید بالای ۱۱/۵ میلیون بشکه برای عربستان بدون آسیب رسانی به مخازن نفتی مورد سوال کارشناسان است. اگرچه عربستان اعلام کرده که ظرفیت تولید این کشور بیش از ۱۲ میلیون بشکه در روز است؛
۷. ادامه تنش های سیاسی در لیبی و کاهش تولید نفت این کشور؛ در حال حاضر بیش از نیمی از تولید نفت این کشور متوقف است و در ۲۷ ژوئن شرکت ملی نفت لیبی در پایانه های شرقی این کشور اعلام وضعیت اضطراری کرد؛
۸. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ذخیره سازیهای نفت خام این کشور ۳/۷۹۹ میلیون بشکه کاهش یافته است، در حالیکه پیش بینی می شد ۰/۱۱۰ میلیون بشکه کاهش یابد. اداره اطلاعات انرژی آمریکا نیز اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ذخیره سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۲/۷ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۴۱۵/۶ میلیون بشکه رسیده که ۳۶/۷ میلیون بشکه کمتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی میباشد. علاوه بر این ذخایر منطقه کوشینگ نیز با ۷۰۰ هزار بشکه کاهش به ۲۱/۳ میلیون بشکه رسید؛
۹. کاهش ظرفیت پالایشی در سطح جهان؛ اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده در ۲۱ ژوئن اعلام کرد ظرفیت پالایشی آمریکا در ابتدای سال ۲۰۲۲ به کمتر از ۱۸ میلیون بشکه در روز رسیده که پایین ترین سطح از سال ۲۰۱۴ میباشد. این کاهش ظرفیت به دلیل تعطیلی پالایشگاهها در طوفانهای خلیج مکزیک، اثرات بحران کرونا، هزینه های عملیاتی بالا و پیش بینی ها از تضعیف تقاضا در آینده بوده است؛
۱۰. اعتراضات بومیان مناطق نفتی در اکوادور و کاهش تولید این کشور؛ اعتراضات از ۱۳ ژوئن آغاز شد و حدود ۱۸۹ هزار بشکه در روز از تولید نفت این کشور را متوقف کرد و در ۲۱ ژوئن دولت در محموله های صادراتی خود اعلام فورس مازور کرد؛

تضعیف کننده:

۱. ادامه برداشت ۲۴۰ میلیون بشکه از ذخایر استراتژیک توسط آمریکا و کشورهای عضو آژانس بین‌المللی انرژی؛
۲. پیش‌بینی کاهش رشد اقتصادی و کاهش رشد تقاضا برای نفت در سال ۲۰۲۲؛
۳. افزایش نرخ تورم در بسیاری از اقتصادهای بزرگ و نگرانی نسبت به سیاست‌های بانک‌های مرکزی این کشورها برای کنترل نرخ تورم و رکود اقتصادی در این کشورها بویژه آمریکا؛
۴. در هفته منتهی به ۱ ژوئیه تعداد دکل‌های حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با ۱ دکل افزایش به ۵۹۵ دکل رسید؛
۵. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ذخیره‌سازی‌های بنزین آمریکا با ۲/۶ میلیون بشکه افزایش به ۲۲۱/۶ میلیون بشکه رسیده است. علاوه بر این تقاضای بنزین نیز در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن به مقدار ۹/۴۹۷ میلیون بشکه در روز بود که حدود ۸۰ هزار بشکه در روز کمتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است؛

۱۱. طرح گروه ۷ برای اعمال محدودیت قیمتی بر صادرات نفت روسیه که منجر به بی‌ثباتی بیشتر بازار شده است؛ اگرچه این طرح هنوز نهایی نشده، هدف آن کاهش درآمدهای نفتی روسیه همراه با تضمین ادامه صادرات نفت این کشور است. از طرف دیگر واکنش روسیه نیز مهم است و اینکه آیا این کشور حاضر خواهد شد با تخفیف زیاد نفت خود را بفروشد یا با کاهش صادرات باعث افزایش بیشتر قیمت نفت خواهد شد؛
۱۲. فصل رانندگی در آمریکا و افزایش تقاضا برای بنزین و بهبود تقاضای چین با رفع محدودیت‌های کرونایی؛
۱۳. اعلام اعتصاب تعدادی از کارگران نفتی در نروژ از ۵ ژوئیه که احتمالاً ۶ درصد از تولید نروژ را متوقف کند؛
۱۴. در هفت روز منتهی به ۲۸ ژوئن خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار با ۹۳۹۶ قرارداد افزایش به ۲۲۵۷۴۹ قرارداد رسید.

نمودار ۲. روند هفتگی ذخیره‌سازی‌های بنزین در آمریکا (میلیون بشکه)

۶. صادرات دریایی نفت خام روسیه با وجود تحریم‌های اتحادیه اروپا انعطاف‌پذیر بوده و نگرانی نسبت به کمبود عرضه در بازار را کاهش داده، چرا که روسیه از خریداران اروپایی به سمت خریداران آسیایی سوئیچ کرده است؛
۷. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن تولید نفت خام آمریکا به مقدار ۱۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته و سطح آن به ۱۲/۱ میلیون بشکه در روز رسیده که یک میلیون بشکه در روز بیشتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی می‌باشد؛
۸. انتشار آمار نگران‌کننده از وضعیت اقتصادی آمریکا؛ شاخص اعتماد مصرف‌کننده در ماه ژوئن به ۹۸/۷ رسید که نسبت به ماه می به مقدار ۴/۵ واحد کاهش یافت و در پایین‌ترین سطح خود از ماه فوریه ۲۰۲۱ می‌باشد که نشان‌دهنده بدبینی مصرف‌کنندگان آمریکایی به اقتصاد آمریکا است؛
۹. برنامه سفر بایدن به منطقه خاورمیانه در ۱۵ و ۱۶ ژوئیه و احتمال دیدار او با ولیعهد عربستان سعودی در نشست سران کشورهای حوزه خلیج فارس و درخواست برای افزایش تولید عربستان؛
۱۰. تقویت ارزش دلار؛ شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ۱۰۴/۱۷ بود که در هفته منتهی به ۱ ژوئیه به ۱۰۴/۴۳ رسید.

۶. صادرات دریایی نفت خام روسیه با وجود تحریم‌های اتحادیه اروپا انعطاف‌پذیر بوده و نگرانی نسبت به کمبود عرضه در بازار را کاهش داده، چرا که روسیه از خریداران اروپایی به سمت خریداران آسیایی سوئیچ کرده است؛
۷. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۴ ژوئن تولید نفت خام آمریکا به مقدار ۱۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته و سطح آن به ۱۲/۱ میلیون بشکه در روز رسیده که یک میلیون بشکه در روز بیشتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی می‌باشد؛
۸. انتشار آمار نگران‌کننده از وضعیت اقتصادی آمریکا؛ شاخص

بررسی جایگاه هند در صادرات نفت روسیه در سال ۲۰۲۲

هدی پناهی نژاد

بیان موضوع:

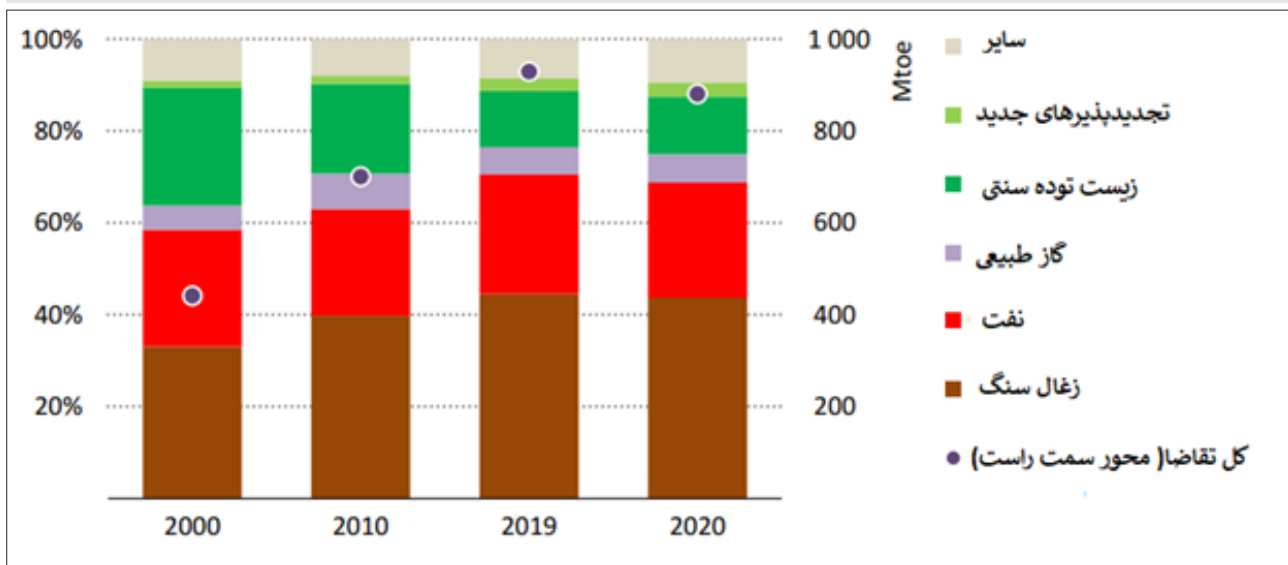
به بررسی رابطه روسیه و هند در صادرات نفت و پتانسیل‌های افزایش صادرات نفت روسیه به هندوستان می‌پردازیم.

تحلیل و ارزیابی:

کشور هند سومین مصرف‌کننده بزرگ نفت، چهارمین کشور بزرگ پالایش‌کننده نفت و همچنین صادرکننده خالص محصولات پالایشی در جهان می‌باشد. در عین حال انتظار می‌رود که نرخ رشد مصرف نفت هند در اواسط دهه ۲۰۲۰ از چین پیشی بگیرد. این امر موجب می‌شود که هند بازار جذابی برای سرمایه‌گذاری در زمینه پالایش و همچنین برای صادرات نفت از منظر صادرکنندگان عمده نفت باشد. شایان ذکر است که با توجه به محدود بودن ذخایر نفت اثبات شده‌ی هند در برابر فزونی تقاضای داخلی، وابستگی هند به واردات نفت در دهه‌ی آینده به مقدار زیادی در حال افزایش می‌باشد (حدود ۹۰ درصد). بررسی اسناد بالادستی هند بیانگر آن است که این کشور امنیت انرژی را در اولویت خود قرار داده است. نگاهی به وضعیت تقاضای انرژی اولیه هندوستان نشان می‌دهد که این تقاضا طی سه دهه اخیر سه برابر شده است، سهم زیست توده کاهش یافته ولی زغال سنگ و نفت سهم خود را حفظ کرده‌اند.

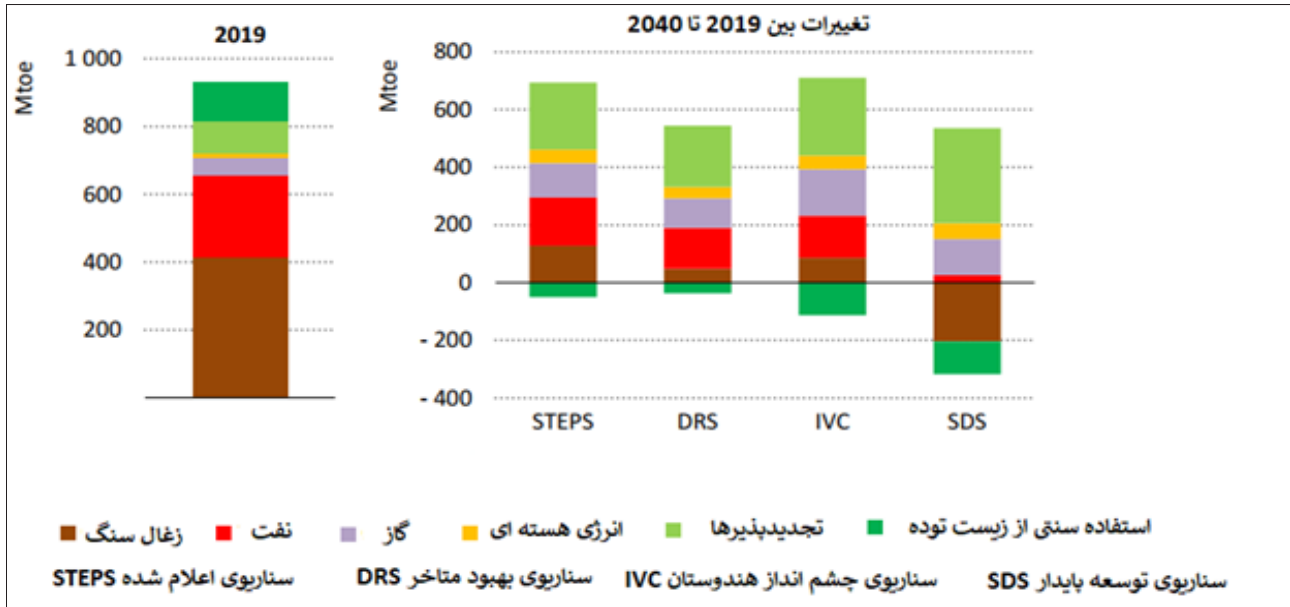
روسیه حدود ۱۰ درصد از تولید جهانی نفت را به خود اختصاص داده است. تولید نفت خام این کشور بیش از ۱۰ میلیون بشکه در روز بوده و یک صادرکننده عمده به بازارهای جهانی به شمار می‌آید که حدود ۵ میلیون بشکه در روز نفت خام و نزدیک به ۳ میلیون بشکه در روز فرآورده‌های نفتی تا پیش از بحران اوکراین صادر می‌کرده است. به این ترتیب، روسیه بزرگترین صادرکننده نفت به بازارهای جهانی و دومین صادرکننده بزرگ نفت خام پس از عربستان سعودی بوده است. این کشور در دسامبر ۲۰۲۱ حدود ۷/۸ میلیون بشکه صادرات داشته که از این میزان ۵ میلیون بشکه در روز معادل ۶۴ درصد نفت خام و میعانات گازی بود. صادرات فرآورده‌های نفتی در مجموع ۲/۸۵ میلیون بشکه در روز بود که از این میزان ۱/۱ میلیون بشکه در روز گازوئیل، ۶۵۰ هزار بشکه در روز نفت کوره و ۵۰۰ هزار بشکه در روز نفتا و ۲۸۰ هزار بشکه در روز نفت گاز (VGO) بود. بنزین، LPG، سوخت جت و کک نفتی ۳۵۰ هزار بشکه در روز باقی مانده را تشکیل می‌دادند. این درحالی است که پس از آغاز بحران اوکراین، با شروع تحریم‌های آمریکا و اروپا نسبت به خرید نفت و گاز این کشور، روسیه به دنبال خریداران دیگری برای نفت و گاز خود می‌باشد. از اینرو در این گزارش

نمودار ۱. روند تغییرات سهم انرژی‌های اولیه در سبد انرژی هند طی دوره ۲۰۰۰-۲۰۲۰

در عین حال نگاهی به چشم انداز تغییرات تقاضا برای انواع حامل های انرژی هند تا سال ۲۰۴۰ در سناریو های مختلف، نشان میدهد که در سه سناریو از چهار سناریو، کماکان نفت جایگاه مهمی را به خود اختصاص می دهد.

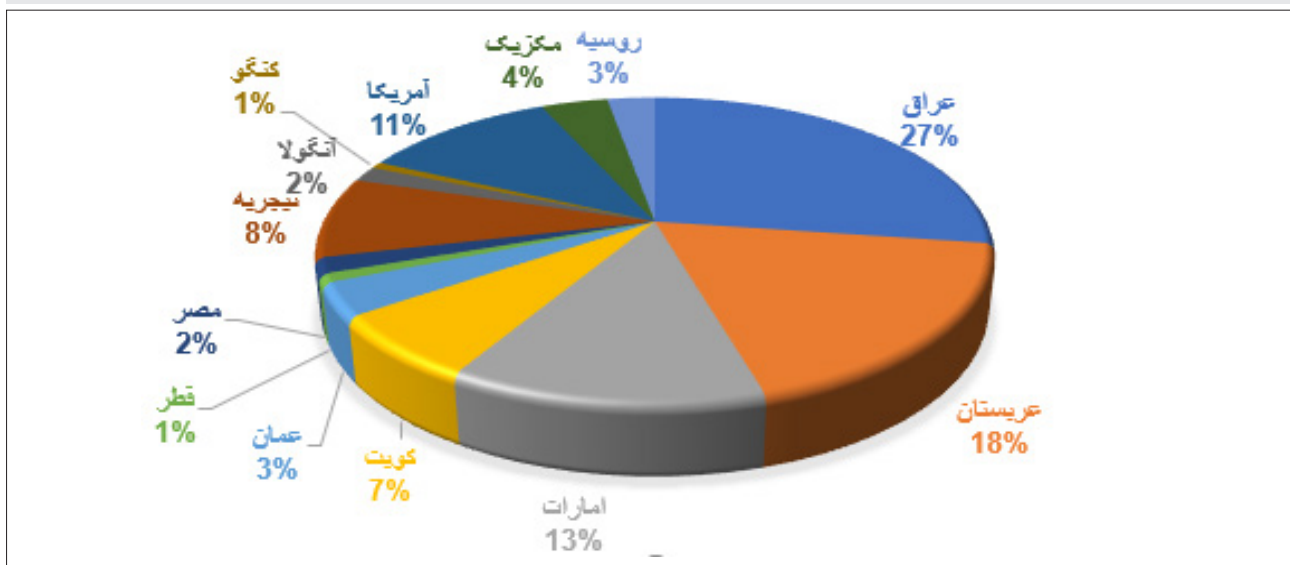
نمودار ۲. چشم انداز تغییرات سهم انرژی های اولیه در سبد انرژی هند طی دوره ۲۰۱۹-۲۰۴۰

رشد نفت هند در سالهای اخیر، بیانگر تقاضای فزاینده ی این کشور برای واردات نفت می باشد. به دلایل فنی و اقتصادی و تقاضای رو به رشد بخش حمل و نقل و همچنین تلاش این کشور جهت افزایش ظرفیت پالایشی خود برای اهداف صادراتی، وابستگی این کشور به واردات نفت تشدید می شود. میزان واردات نفت خام هند در سال ۲۰۲۱ حدود ۴٫۳ میلیون بشکه در روز بوده است. نمودار زیر تامین کنندگان نفت هند را در سال ۲۰۲۱ بر اساس آمار MEES نشان می دهد.

این در حالی است که بر اساس آخرین گزارش BP در سال ۲۰۲۰، تولید نفت هند که ۲ درصد تولید نفت جهان است، در سالهای ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ روند کاهشی داشته و به ترتیب برابر با ۷۴۴، ۷۱۹، ۶۷۷ و ۶۳۶ هزار بشکه در روز بوده است. در مقابل مصرف نفت این کشور که سهمی در حدود ۵/۴ درصد مصرف نفت جهان است در سالهای ذکر شده به ترتیب برابر ۴۸۶۰، ۵۱۱۲، ۵۲۷۱، ۵۶۶۹ هزار بشکه در روز بوده و در سال ۲۰۲۰ به علت کاهش مصرف ناشی از کرونا، نسبت به سال قبل کاهش داشته است. در مجموع مقایسه ی روند مصرف رو به

نمودار ۳. تامین کنندگان نفت هند را در سال ۲۰۲۱ بر اساس آمار MEES

حال با توجه به وضعیت نیاز هند به واردات منابع انرژی به ویژه نفت، سوالی که پیش می‌آید این است که برنامه آینده روسیه و هند برای صادرات نفت به هندوستان چه می‌باشد و اینکه آیا دولت هندوستان تحت تحریم‌های آمریکا و اروپا، واردات نفت از روسیه را متوقف می‌سازد؟

نگاهی به اتفاقات سه ماهه اخیر و اظهار نظرهای سران دو کشور نشان می‌دهد که علی‌رغم وقوع بحران و عقب نشینی کشورهای اروپایی و آمریکا از واردات انرژی از روسیه، هند واردات نفت خود را از روسیه افزایش داده است.

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه در ۱ آوریل در راستای تلاش مسکو برای افزایش صادرات به آسیا برای جبران کمبود پیش‌بینی شده در فروش نفت و گاز به کشورهای غرب در پی بحران روسیه و اوکراین، به هند سفر کرد.

روسیه سال‌هاست که بازارهای در حال رشد آسیا را هدف قرار داده است، اما تحریم‌های غرب پس از بحران اوکراین، از جمله محدودیت‌های واردات نفت روسیه و همچنین روی‌گردانی خریداران از نفت خام روسیه در بحبوحه خطرات تحریم‌ها، اکنون انگیزه مسکو برای افزایش صادرات به بازارهای آسیایی را افزایش داده است. لاوروف در بیانیه‌ای که در اول آوریل منتشر شد، گفت: «ما آماده خواهیم بود تا هر کالایی را که هند بخواهد بخرد به این کشور عرضه کنیم».

رامسوار تلی، مشاور وزیر در امور نفت و گاز هند، در ۳۱ مارس گفت که دولت هند به دقت بازارهای جهانی انرژی را در چارچوب رویدادهای ژئوپلیتیکی در حال تحول زیر نظر دارد. وی افزود: دولت آماده است تا هر گونه اقدام مناسب، از جمله حمایت از ابتکارات برای آزادسازی ذخایر استراتژیک نفت، کاهش نوسانات بازار و آرام کردن افزایش قیمت نفت خام را، انجام دهد. نیرمالا سیتارامان، وزیر دارایی هند نیز اظهار کرده که امنیت انرژی را در اولویت قرار خواهد داد و همچنین اعلام کرد: «اگر سوخت با تخفیف موجود است، چرا نباید آن را خریداری کنیم؟ هند برای مردمش به این منابع نیاز دارد، بنابراین ما از قبل خرید را آغاز کرده ایم».

مقامات روسی نیز اعلام کرده‌اند که تولیدکنندگان روسی می‌توانند حجم تولید خود را به مقصدهای جایگزین تغییر دهند و هیچ خطری برای یافتن بازار نفت خود نمی‌بینند. Subbaraman، تحلیلگر تحقیقاتی Ambit Capital، گفت: شرکت‌های هندی با توجه به هزینه‌های حمل‌ونقل بالا، پیش از این منابع زیادی از روسیه دریافت نمی‌کردند (کل سهم روسیه از نفت وارداتی هندوستان ۳ درصد بوده است). به نظر می‌رسد که اکنون این وضعیت در حال تغییر است. FT گزارش داد که تخفیف در اورال روسیه حدود ۲۵ تا ۳۰ دلار در هر بشکه است، در حالی که نرخ

حمل و نقل تنها ۳ تا ۴ دلار در هر بشکه به قیمت اضافه می‌کند و تجارت را اقتصادی می‌کند. الکساندر نوآک، معاون نخست وزیر روسیه و پوری وزیر نفت و گاز طبیعی هندوستان تلفنی گفتگو کردند. نوآک در این تماس اعلام کرد «ما علاقه مند به جذب بیشتر سرمایه‌گذاری هند در بخش نفت و گاز روسیه و گسترش شبکه‌های فروش شرکت‌های روسی در هند هستیم».

در عین حال به گزارش فایننشیال تایمز، مقامات هندی گفته‌اند که بانک مرکزی و دولت این کشور به دنبال ایجاد مکانیزم معاملاتی روپیه-روبل هستند که تجارت را پس از محدودیت‌های غرب در پرداخت‌های بین‌المللی به روسیه و از روسیه تسهیل می‌کند.

در این بین، جن ساکی، سخنگوی کاخ سفید هشدار داد که اگر هند نفت روسیه را بخرد، در جایگاه نادرستی قرار خواهد گرفت، اگرچه او اذعان کرد این خریدها تحریم‌های آمریکا را نقض نمی‌کند.

با توجه به آنچه ذکر شد اکنون نگاهی به میزان واردات نفت هند از روسیه از زمان آغاز بحران اوکراین می‌اندازیم:

روسیه ۳۶۰ هزار بشکه در روز نفت به هند در ماه مارس صادر کرده است، که تقریباً چهار برابر میانگین سال ۲۰۲۱ است و خریداران نفت روسیه تخفیف‌های عمده‌ای را ما به ازای قرار گرفتن در مقابل افکار عمومی از روسیه دریافت می‌کنند. صادرات نفت روسیه به هند در این ماه چهار برابر شده که نشانه‌ای از تغییر شکل گسترده جریان جهانی انرژی از زمان بحران روسیه و اوکراین است. هند، محموله‌های متعددی از نفت روسیه را از تاجران خریداری کرده است، زیرا خریداران در اروپا پس از تحریم‌های غرب بر مسکو از بازار گسترده کالاهای این کشور دوری می‌کنند.

با این حال، تحلیلگران گفته‌اند که خریداران هندی نگران مشکلات حمل و نقل و تاخیرهای احتمالی محموله‌های منطقه دریای سیاه در نتیجه بحران در اوکراین هستند. این موضوع ممکن است آنها را وادار کند که به طور موقت به دنبال محموله‌های جایگزین از خاورمیانه باشند. روسیه در سال‌های اخیر ارتباطات انرژی خود را با هند افزایش داده است. بزرگترین تولیدکننده نفت روسیه، روس نفت، سهام قابل توجهی در پالایشگاه هندی نایارا انرژی دارد و به دنبال افزایش همکاری در زمینه LNG است، که نشان می‌دهد جنوب آسیا یک اولویت توسعه کلیدی برای روسیه است. شرکت‌های هندی نیز در پروژه‌های بالادستی روسیه، از جمله ونکور و تاس یوریخ، به همراهی شرکت روس نفت، پیوسته‌اند. پس از اعلامیه شرکت‌های غربی مبنی بر خروج از پروژه‌های روسیه، تحلیلگران، سرمایه‌گذاران آسیایی را خریداران بالقوه این سهام می‌دانند.

ممنوعیت نفت روسیه، تاکنون شامل هندوستان نشده است، دولت‌مردان این کشور نیز تمایل خود را برای افزایش واردات نفت از روسیه، البته با قیمت‌های پائین‌تر در شرایط دست‌رفتن خریداران سابق نفت روسیه، به طرق مختلف نشان داده‌اند. از جمله اینکه واردات نفت هند از روسیه طی سه ماه اخیر ۴ برابر شده است و دو کشور تمایل خود را برای پرداخت ما به ازای این واردات از طریق پول ملی دو کشور اعلام کرده‌اند.

آنچه در زمینه افزایش واردات نفت هند از روسیه می‌تواند برای ایران اهمیت داشته باشد، این موضوع است که هندوستان همزمان با خروج آمریکا از برجام، صادرات نفت ایران را که سهم ۱۱ درصدی از کل واردات این کشور را به خود اختصاص می‌داد به صفر رساند و پس از آن کشورهای مختلفی از جمله عراق، عربستان، امارات، ایالات متحده، نیجریه، مکزیک و روسیه، سهم واردات نفت ایران را برای هندوستان جبران کردند. در این بین در صورت محقق شدن برجام و تمایل مجدد هندوستان برای خرید نفت ایران، کشورمان برای جذاب شدن صادرات نفت به هندوستان نیازمند مقابله با نفت تخفیف‌دار روسیه در بازار هند، در کنار به‌کارگیری رویه‌های بازارسازی متعدد از جمله سرمایه‌گذاری در بخش پائین دستی هندوستان، کمک گرفتن از شرکای هندی در بخش نفت و گاز ایران و همچنین افزایش Total Trade با هندوستان خواهد بود.

تحریم‌ها همچنین توانایی روسیه برای انجام معاملات مالی با شرکای غربی را محدود کرده است، که به نوبه خود حرکت به سمت ارزهای جایگزین دلار و یورو را تسریع می‌کند. در تایید این موضوع، رئیس‌جمهور روسیه قانون جدیدی را در ۳۱ مارس ابلاغ کرد که به موجب آن مشتریان کشورهای تحریم‌کننده باید هزینه گاز روسیه را به روبل پرداخت کنند.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری:

چنانکه گفته شد، روسیه با توجه به اینکه جایگاه دومین صادرکننده نفت را پس از عربستان سعودی به خود اختصاص داده بود، با آغاز بحران اوکراین و تحریم‌های متعاقب نفت و گاز این کشور توسط مشتریان اروپایی و آمریکا، به دنبال یافتن مسیرهای جدید صادرات نفتی و همچنین دریافت ما به ازای این صادرات از طریق روبل یا سایر ارزهای داخلی کشورهای واردکننده می‌باشد.

در این بین، هندوستان با دارا بودن جایگاه سومین مصرف‌کننده عمده نفت جهان و با روند کاهشی تولید داخلی نفت و پیش‌بینی پیشی گرفتن تقاضای نفت این کشور نسبت به چین در اواسط دهه حاضر، می‌تواند گزینه بسیار جذابی برای صادرات نفت روسیه باشد. در عین حال، با توجه به اینکه تحریم‌های غرب در جهت

منابع:

- <https://www.ft.com/content/5efc6338-3f01-4015-aedf-53a4a1944ca8>
- <https://www.aa.com.tr/en/economy/india-capitalizes-on-russian-oil-imports-previously-destined-for-europe/2569265>, India capitalizes on Russian oil imports previously destined for Europe
- <https://www.iea.org/reports/russian-supplies-to-global-energy-markets/oil-market-and-russian-supply-2>, Russian oil exports to India quadrupled in March as Europe shuns cargoes
- <https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/oil/040222-russian-foreign-minister-visits-india-as-moscow-seeks-alternative-crude-export-markets>, Russian foreign minister visits India as Moscow seeks alternative crude export markets
- India Crude Imports Bounce Back With Record Breaking Quarter For Mideast Suppliers, Mees, 13 May 2022.

بررسی اثر سیاست‌های زیست محیطی دولت بایدن بر چشم انداز تولید نفت در خلیج مکزیک

اعظم محمد باقری، پیمان نیلچی پور، هدیه علیشیری

۱- مقدمه

مجوزهای حفاری در این خلیج و منطقه‌ی Cook Inlet در آلاسکا حرکتی است که عدم اطمینان به برنامه‌های دولت در خصوص اجرای زمین برای حفاری نفت در فراساحل را بیشتر می‌کند. رکودهای ناشی از روند صعودی شیل، نگرانی‌های فزاینده در مورد تغییرات آب و هوا و همه‌گیری کرونا سبب آسیب دیدن و ورشکستگی بخش تولید فراساحل در آمریکا شده است. تعداد اکتشافات جهانی بعد از کاهش بودجه شرکت‌های نفتی به سطح ۷۵ سال قبل افت کرده است. همچنین حتی با شروع بهبود از شرایط کرونا سرمایه‌گذاری‌های جهانی در بخش فراساحل در سال جاری در مقایسه با رشد ۱۸ درصدی بخش نفت شیل، فقط ۷ درصد بوده است. به بیان دیگر در سال‌های اخیر با وجود سیاست‌های زیست محیطی بایدن و محدود شدن مجوز استخراج، فشار سرمایه‌گذاران به دلیل نگرانی‌های زیست محیطی ناشی از نشت نفت و کاهش بودجه شرکت‌های نفتی برای اکتشاف در آب‌های خلیج مکزیک در حوزه استخراج نفت و گاز، توانایی این بخش را در استفاده از منابع تامین مالی وال استریت با مشکل روبرو کرده است. به همین سبب این بخش قادر نیست تا در زمان بروز اختلالات ژئوپلیتیکی مثل بحران روسیه و اوکراین که سبب تحول بازار شده است و با وجود قیمت‌های بالای نفت به سرعت تولید را افزایش دهد. با وجود این چالش‌ها، کارشناسان بر این باورند که هنوز خلیج مکزیک با نقش حدود ۱۴ درصدی در سبد انرژی ایالات متحده، منبع قابل اعتمادی برای تامین نفت داخلی است و حتی می‌توان رشدی برای تولید نفت هر چند آهسته در این منطقه متصور بود. به منظور حفظ سطح تولید، شرکت‌ها نیازمند دسترسی به مجوز اکتشاف در مناطق جدید هستند، ولی بررسی اسناد بودجه فدرال نشان می‌دهد، تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۲ کاخ سفید برنامه‌ای برای فروش این مجوزها نداشته و دولت بایدن برای صدور مجوز حفاری نفت و گاز بیشتر در خلیج مکزیک حداقل تا اکتبر ۲۰۲۳ هیچ پیش‌بینی انجام نداده است. از اینرو فعالان صنایع نفت و گاز، این نگرانی را دارند که با وجود فراوانی زیرساخت‌های تولید و قرار گرفتن مخازن خلیج مکزیک در زمره کم‌هزینه‌ترین مخازن نفت جهان، در صورت تعلیق قرار دادهای مجوز استخراج، این امکان وجود دارد که تا سال ۲۰۴۰ تولید از این منطقه به نصف برسد.

با افزایش قیمت‌های نفت خام و تقاضای فزاینده برای آن، موج جدیدی از پلتفرم‌های حفاری نفتی در حال ورود به خلیج مکزیک است، اما نمی‌توان انتظار داشت تولید جدید شکاف عرضه‌ای را که از زمان شروع بحران کرونا به اقتصاد جهانی ایجاد کرده است، ترمیم کند. بر اساس اظهارات تحلیلگران، با توجه به کاهش ذخایر حوزه‌های بالغ، حتی با راه‌اندازی پلتفرم‌های جدید، تولید نفت این خلیج در سال‌های پیش‌رو رشد نخواهد کرد و حتی با شروع به کار پلتفرم‌های موجود از جمله شل و بی‌پی، آن‌ها خواهند توانست روزانه تنها ۵۶۰ هزار بشکه در روز تولید کنند. البته این بحران در کل بخش فراساحل به چشم می‌خورد، بطوری که گزارش اخیر بلومبرگ حاکی از آن است که با توجه به ضرر و زیان‌های ناشی از بحران کرونا و ورشکستگی‌های ایجاد شده در بخش فراساحل، حتی با نفت بشکه‌ای ۱۰۰ دلار هم بازگشت قابل توجه تولید در این بخش متصور نیست. برخی از کارشناسان معتقدند که بعد از گذشت یک دهه از بروز بدترین آلودگی نفتی در خلیج مکزیک و همچنین افزایش نگرانی‌های آب و هوایی، خورشید تولید نفت در این خلیج روبه‌غروب است.

۲- ارزیابی گزارش؛ نکات محوری

با توجه به افزایش قیمت سوخت و افزایش تورم، دولت بایدن از یک سو خواهان کاهش مصرف سوخت‌های فسیلی است و از سوی دیگر به دلیل افزایش قیمت‌ها از تولیدکنندگان عمده نفت دنیا می‌خواهد که تولید نفت را افزایش دهند. تناقضی که در عمل موجبات نگرانی اطرافیان وی را فراهم آورده است. جو بایدن در همایش‌های انتخاباتی خود متعهد شده بود که با در اولویت قرار دادن موضوعات آب و هوایی در تمام سطوح حکومتی، تغییرات بزرگی در سیستم انرژی ایالات متحده ایجاد کرده و از نفت و گاز فاصله بگیرد. وی با ورود به کاخ سفید صدور مجوزهای حفاری جدید را متوقف کرد و وزارت کشور را مکلف به بررسی دقیق تأثیرات زیست محیطی این حفاری‌ها نمود. اکنون نیز اعلام کرده است مجوز جدیدی برای حفاری نفت و گاز در زمین‌ها و آب‌های دولتی که حدود ۲۵ درصد از نفت و گاز ایالات متحده را تامین می‌کند، صادر نخواهد کرد و لذا ملغی نمودن برنامه صدور

مشاغل سبز و افزایش عدالت زیست محیطی برای افراد آسیب پذیر در برابر تغییرات آب و هوایی داشته باشد. در برنامه آب و هوایی بایدن به صفر رساندن انتشار گازهای گلخانه ای بخش تولید برق تا سال ۲۰۳۰، کاهش ۵۰ تا ۵۲ درصدی خالص انتشار نسبت به سال ۲۰۰۵ و انتقال از سوخت های فسیلی به انرژی های پاک از جمله باد فراساحل و خورشیدی به عنوان هدف معرفی شده است.

مشکلاتی از قبیل مهار تورم ناشی از افزایش قیمت سوخت، بروز بحران روسیه و اوکراین، نقش ۲۵ درصدی استخراج نفت از زمین های دولتی در انتشار گازهای گلخانه ای ایالات متحده سبب شده تا دستیابی به اهداف بلندپروازنه محیط زیستی با چالش روبرو شود. این چالش ها سبب شده است که دولت در راستای اهداف تغییرات آب و هوایی مبادرت به ملغی کردن صدور مجوزهای تولید در منطقه خلیج مکزیک نماید. در حالی که مدیران صنعت نفت معتقدند صدور بی وقفه مجوزها برای پر کردن مخازن و جبران کاهش طبیعی چاه های موجود در خلیج مکزیک لازم است. در واقع توقف صدور مجوزهای حفاری در شرایط کنونی افزایش قیمت بنزین و محدودیت عرضه نفت در حالی است که دولت بایدن از شرکت های انرژی خواسته است تا تولید خود را افزایش دهند. اقدامی که تناقض بسیاری را برای فعالان محیط زیست ایجاد کرده است. از اینرو فعالان زیست محیطی همچنان دولت بایدن را به دلیل اتخاذ تصمیمات غیر قانونی که «با تعهداتش مبنی بر اقدام سریع و فوری در مورد اولویت های آب و هوایی» و «عدالت زیست محیطی» در تضاد است، مسئول می دانند و معتقدند که باید مقابله پرهزینه نسل آینده با عواقب وخیم تر تغییرات آب و هوایی بر سود فعلی صنعت نفت مقدم شمرده شود.

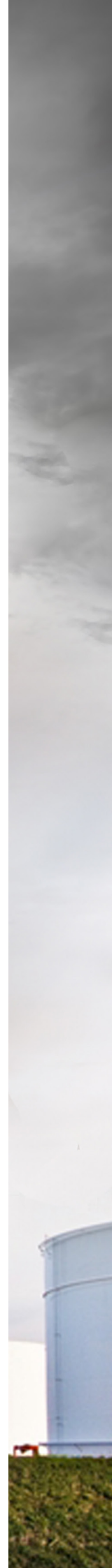
به گفته انجمن ملی صنایع اقیانوس که نمایندگی صنایع نفت و باد فراساحلی را بر عهده دارد، اگر صدور مجوزهای اکتشاف به حالت تعلیق باقی بماند، تولید خلیج مکزیک می تواند تا سال ۲۰۴۰ به نصف کاهش یابد و این موضوع از بسیاری جهات بر سرمایه گذاری و شرکت های فعال در این حوزه تاثیر خواهد گذاشت. چشم انداز کاهش تولید نفت خلیج مکزیک با توجه به عدم صدور مجوز جدید حفاری نفت و گاز در زمین ها و آب های دولتی بر مبنای تعهدات بایدن، موجب شد که سال گذشته یک قاضی فدرال، وزارت کشور را وادار کند که صدور مجوزها را از سر بگیرد. جمهوری خواهان و برخی از دموکرات های میانه رو نیز از دولت خواسته اند صدور مجوزهای اجاره در خلیج مکزیک را تسریع کند، چرا که کشورهای دیگر در حال قطع وابستگی خود به نفت و گاز روسیه هستند. نمایندگان دموکرات طی نامه ای به بایدن اظهار کرده اند که آمریکا باید سریعاً یک برنامه جدید پنج ساله برای عقد قراردادهای اجاره زمین برای حفاری های فراساحل تهیه و اعلام کند تا از این طریق میلیون ها بشکه نفت تولید آمریکا وارد بازار شود.

۳- اظهار نظر کارشناسی

مخازن خلیج مکزیک در زمره کم هزینه ترین مخازن نفت جهان قرار دارند. بر اساس برخی معیارها، سکوه های فراساحلی آسیب کمتری به محیط زیست وارد کرده و انتشار گازهای گلخانه ای کمتری نسبت به تولید نفت حتی از منابع غیرمتعارف نظیر شیل را دارند. با این حال، نشت نفت همچنان یک خطر بزرگ برای این منطقه است. بطوری که از جمله مهمترین آلودگی های نفتی چند دهه اخیر، نشت نفت از برخی سکوه های نفتی خلیج مکزیک نام برده شده که لطمه های جبران ناپذیری به محیط زیست منطقه وارد کرده است. در اولویت قرار گرفتن مباحث محیط زیستی و تغییر آب و هوا سبب شده است که دولت توجه ویژه ای به ایجاد

منابع:

1. <https://www.worldoil.com/news/2022/5/12/biden-scraps-offshore-oil-auctions-in-alaska-and-gulf-of-mexico>
2. <https://www.bloomberg.com/news/articles/2022-05-02/gulf-of-mexico-oil-drilling-makes-too-little-too-late-comeback>

موسسه مطالعات بین المللی انرژی